

[Jane Oksen]

Man sagde også, at vi ikke havde sat kroner og øre på. Det ville være en totalt umulig opgave for os at udmønte dette her i kroner og øre, men der må helt klart ligge besparelser i, at man får en instans mindre, det siger sig selv.

Så kritiserede man også lidt vores »fjerprydede« udtalelse. Den betragter jeg nu nærmest som humoristisk, så det er ikke noget, man i den grad skal tage alvorligt, men jeg synes stadig væk, det er lidt komisk at opretholde amtmandsbegrebet.

Man siger, at tingene ikke skal flyttes, hvis det går godt, men forenkling kan jo også ske, selv om det går godt; fordi det går godt ét sted, kunne det måske også gå godt et andet sted, og dette handler om at forenkle.

SF havde en utrolig masse kritik, men jeg savnede en helt klar melding om det primære spørgsmål: om man gik ind for at opretholde amterne eller ej.

Så sagde man også, at vi ikke havde gjort os nogen som helst klar forestilling om, hvordan de enkelte opgaver skulle løses. Det ville blive en meget, meget tyk rapport, hvis vi skulle gå grundigt ind i, hvordan de enkelte opgaver skulle løses. Det mener jeg også er det, vi har hele embedsmandsapparatet til at hjælpe med bagefter.

Vi må tage den overordnede beslutning: Ønsker vi amterne eller ej? Så vil der selvfølgelig blive en lang, lang udvalgsbehandling, for dette handler jo om en helt ny kommunalreform, og det er helt klart, at der vil være en masse områder, man skulle se på. Vi har da heller ikke i Fremskridtspartiets lagt os 100 pct. fast på, hvordan alle småområder skal styres; det er noget, man kan tage op i en saglig debat.

Det lød også, som om SF var utilfreds med, at staten skulle overtage så meget. Det er muligt, at vi ikke har nævnt Planstyrelsen, men den går vi selvfølgelig ind for skal nedlægges.

Med hensyn til vejene har der jo allerede været et udvalg i gang, og det er nævnt, at det ikke er nogen god idé, at vejene behandles tre forskellige steder: i stat, i amter og i kommuner, og at amterne kunne udgå her. Det mener jeg da også er en styrkelse af ideen om at få opgaver væk fra amterne.

Spørgsmålet om de 20 pct. til administration har jeg svaret på.

Så var der også noget om særforsorgen osv. Jeg mener ikke, at særforsorgen fungerer, som

den skal. Vi ønsker tværtimod de mennesker, som er under særforsorgen, væk fra de amtslige institutioner og ud i nærmiljøet. Selvfølgelig skal der opretholdes nogle institutioner, men der er intet i vejen for, at de enkelt kommuner, hvori institutionerne ligger, kan stå for dem, og så kan man jo gøre sådan, som regeringen har været inde på på masser af andre områder – og det mener jeg kan gælde alle områder – nemlig betale et bestemt beløb for klienterne. Også på gymnasieområdet kan kommunerne betale et bestemt beløb for hver elev og så ellers lade Undervisningsministeriet have det overordnede ansvar.

Sygehusene kan fungere på samme måde. De skal være selvstyrende og opretholdes ved en kommunal betaling for hver enkelt patient. Men det kommer jeg nærmere ind på.

Ordføreren for Venstre siger nogenlunde det samme som ministeren, Det Radikale Venstre afviser, men CD havde da nogle positive udtalelser, og de ville også godt se på en anderledes struktur.

Dette her er jo heller ikke noget, Fremskridtspartiet mener kan gennemføres fra den ene dag til den anden. Ifølge lovforslaget er datoen sat til 1. januar 1990, og så er der da over et år til at arbejde med tingene. Men der skal nok gå en del år og foretages en forfærdelig masse undersøgelser, før man finder ud af, at lige meget hvordan vi vender og drejer tingene, må to instanser være billigere end tre.

Den forenkling og afbureaukratisering, som regeringen lægger op til, burde, i hvert fald efter Fremskridtspartiets mening, omhandle en nedlæggelse af amtskommunerne og statsamterne, og det havde været dejligt, hvis ministeren ligesom sidste år med Hovedstadsrådet kunne sige: Vi kommer med et forslag næste år, når vi har udarbejdet tilstrækkelig mange forslag til, hvordan opgaverne kan løses. Men det sker næppe.

Fremskridtspartiet vil imidlertid fortsat komme med forslag om nedlæggelse af amterne. Det er en mærkesag for os, og vi tror også på – med alle de udtalelser og al den debat, der har været det sidste år – at den tid kommer, hvor de bliver nedlagt.

Danmark er et lille land, og 275 kommuner er faktisk ret meget. De kan nok klare at tage sig af styringen med lidt hjælp fra staten, hvis vi så ellers her i Folketinget sørger for at komme med nogle enkle og letforståelige love.